

Lea Leys

Geboren op 23-04-1928 te Overmere

Overleden op 09-04-1976 te Gent

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Dit weze een aandenken

aan

Mejuffrouw Lea LEYS

geboren te Overmere op 23 april 1928 en
overleden te Gent op 9 april 1976, gesterkt
door het H. Sakrament der zieken.

Sjaloom

Sjaloom... vrede... het was haar laatste woord, een laatste wens voor ons.

Leven met de dood in 't bloed... ze wist het. Zo jong en moeten aanvaarden dat je leven nu al af is... De vele dromen en verwachtingen, de hunker naar wat menselijk geluk en nog zoveel meer moeten prijsgeven, kan hard zijn. Toch heeft ze op haar ziekbed dit alles leren offeren. Daardoor verzachtte ze het leed voor wie haar liefhadden en voortaan haar levenslust, haar stevige handdruk, haar glimlach moeten missen.

Zij heeft zich volledig ten dienste gesteld van anderen met de vele talenten, die God haar had toegemeten.

Voor onze parochiale kerkgemeenschap maakte ze zich verdienstelijk als lectrice. Als catechiste wist ze de kinderen te boeien door haar aantrekkelijke manier van onderricht. Ze straalde een zonnig geloof en een warme liefde uit, waardoor de kinderen als vanzelf opnamen, wat aan inhoud diende over te komen. Haar leven was er een levende illustratie van. Zo graag kwamen de kinderen bij haar, dat velen nadien met haar in contact bleven.

Als lerares en opvoedster behartigde ze haar taak met een toewijding, die bewondering afdwong. Ze droeg elk van haar leerlingen een warm hart toe, bijzonder degenen die het moeilijk hadden met de studie.

Voor haar collega's was ze aangenaam in de omgang; haar ruime vriendenkring is daar wel een treffend bewijs van.

Thuis was ze de ziel van alles, vooral sinds moeders dood. We denken aan haar bijzondere aandacht voor elke bezoeker; hoe ze met milde humor de kleine plagerijen opving; hoe ze steeds voor een gezellige sfeer kon zorgen. "Ons huis moet een gastvrije thuis zijn", leerde ze in de catechese. Bij haar wist iedereen zich welkom. De vele kleine attenties waarmee ze ons telkens weer verraste, openbaarden ons haar rijke ziel. We zien haar nog in huis, levenslustig, graag schertsend, nooit kwetsend. Ze sprong in waar het nodig was, zo weinig vragend voor zichzelf, zoveel gevend van zichzelf. Ook burens deden nooit tevergeefs beroep op haar.

Lea, we danken je voor het diep geloof en de warme vriendschap waarmee je in ons midden hebt geleefd. We zullen je hard missen.

Moge het gebed van allen die hier aanwezig zijn ten goede komen aan haar en aan hen die nu lijden onder de tijdelijke scheiding door haar dood.

De familie dankt voor uw medeleven en gebed.

